

Så gik gassen af „indkomstpoltikken“

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 39

36. årgang

26. september 1970

Det svenske valg:

Politik og erhverv

Når de svenske vælgere har været løvende med at give hr. Palme deres tilslutning til hans politik, kunnet det nok have nogen interesse at se på, hvad den socialdemokratiske regering har udtalt i den senere tid, og her melder sig først og fremmest den svenske statsinvesteringsbank, som har givet regeringen og myndighederne et velgnet mid-

del til at kanalisere kreditten til ønskede formål. Hensigten med denne nydannelse og lignende institutioner som SVAAB (Svenske Utvecklings AB) og SVETAB (Svenske Industriebeteringsbolaget) er ganske tydeligt en udvidet statskontrol med de private virksomheder i overensstemmelse med den store betænkning på 800 sider, der udkom fornylig.

Svensk socialisme har altid haft et uortodoks præg og taget klar afstand fra den udpræget ideologisk betonedede indstilling, som den stærkt venstreindtillede fløj i det svenske socialdemokratiske parti har agiteret for. I stedet har man ræsonneret som så, at hvorfor skulle man socialisere, når man kan opnå det samme ved at forstærke statens greb om det private svenske næringsliv.

Der er her sikkert tale om en rent taktisk linje, for det er ganske klart, at kravene om en regulær socialisering af svensk erhvervsliv ikke er populære i befolkningen? Men som sagt, hvorfor have besværet med at socialisere på den ortodokse facon, når det kan gøres langt nemmere. Modtagelsen af denne politik i svensk erhvervsliv har været blandet, de mindre virksomheder har naturligvis været beklymrede, mens adskillige af de helt store virksomheder tager situationen med ro, vel bl. a. fordi der har været en del eksempler på, at virksomheder kan være så store, at de kan forhandle med den socialdemokratiske regering på nogenlunde lige vilkår, og kan man opnå lån og statsstøtte på behagelige vilkår, så er det værd at tage med.

På langt sitet voldet udviklingen nok alligevel bekymring for mange store virksomheder, for den dag kan let komme, da den intense statsdeltagelse i svensk erhvervsliv kan komme til at betyde, at der lægges mere vægt på ideologien end på det sagligt forretningsmæssige i de tiltæle, hvor statsengagemntet er størst, og så kan man sige farvel til selvstændigheden og den private ledelse af virksomheden.

Problemet kan f. eks. være, om en virksomhed, der ikke betaler sig, skal holdes i gang af hensyn til beskæftigelsen.

I nogle kredse er man ved at være klar over, at selvom fremgangsmåden er en anden, så bliver resultatet i det lange løb det samme: en socialisering af det svenske erhvervsliv. — „Dagens Nyheter“ udtrykker det sådan, at næringslivet på langt sigt glider sagte men sikkert ind „i den korporative idyll, där all makt flutit samman i ett statligt-industrielt komplex“.

Den nærmeste fremtid vil vise, om Olof Palmes nye regering vil fortsætte ad denne vej eller lade sig tvinge til mere drastiske forholdsregler af det kommunistiske støtteparti, eller om man vil forsøge at fungere som en mindre-levts liberalt og socialistisk hold. Nogen lang levelid kan der ikke spås denne regering.

er.

Endelig afslørede regeringspartierne deres med spænding imødesete „plan“ til sanering af landets økonomi. Når man betænker, hvordan den borgerlige presse i uger og måneder forinden har dramatiseret situationen, viker regeringens udspil både skuffende og selvopgivende.

Regeringens oplæg til arbejdsmarkedsdele organisationer og til Folketings 21-mandsudvalg har — ligesom de tidligere socialdemokratiske paradedopplæg — 12 punkter, som vi her refererer og kommenterer.

Borgerlig 12 punkts plan

1. Man vil fastholde den stramme finans- og pengepolitik.

Det betyder, at større skatter, renterekord og kreditstramning fortsat skal være hovedinstrukten.

2. I den nye folketingssamling skal der spares, også på de lovbundne udgifter. Regeringspartierne udpeger hver tre mand til en „støvsugerbande“, der skal gå budgjetet efter i sømmene, og man sigter imod en samlet besparelse på 500 mill. kr.

Men hvad er 500 mill. kr. på et statsbudget på over 30.000 mill. kr., og kan man overhovedet tale om besparelser, når der blot er tale om at se lidt nærmere på det budgetforslag for 1971-72, som endnu ikke er fremlagt offentligt, og som med garanti vil vokse adskillige milliarder, ligesom i de foregående år. Det er blår i øjnene.

3. Kommunerne må i højere grad være selvforsørgende.

I højere grad end hvad? Mange kommuners situation er allerede i dag fortryvlet, fordi man har penge lig gode hos staten, og fordi man ikke kan lene til finansiering af det skolebyggeri, hospitalsbyggeri o. s. v., som er en nødvendig følge af byudviklingen. —

Højere selvforsørgelse betyder her endnu højere skatter på den nuværende produktive generation, der således i ganske urimelig grad kommer til at betale for de goder, som fremtidens samfund skal nyde godt af.

4. Generelt prisstop fra 22. september 1970 til udgangen af februar 1971. Lovforslag herom fremlægges i begyndelsen af oktober.

En såkaldt liberal regering må vide — og dens folk har da også tidligere udtalt — at et prisstop slet ikke lader sig praktisere. — Varepriserne er og må være bestemt af udbud og efterspørgsel, og hvis man nu fastlæser priserne, vil man ikke kunne undgå at gribe dybt og ødelæggende ind i produktionsstrukturene.

Forslaget ligner betænkeligt det skatetreks, som Olof Palme så sig nødsaget til at tage i den svenske valgkamp's første fase. Men det bliver det jo ikke rigtigere af.

5. Opfordring til arbejdsmarkedets parter om at holde lønudviklingen i den kommende overenskomstperiode i overensstemmelse med det samfundsøkonomisk forsvarelige, men hvad der er forsvareligt, for regeringen ikke sige.

Den slags opfordringer er der intet nyt i. Det er der heller ikke i regeringens vedvarende beklæ-

gelser over den automatiske dyrtidsregulering, som arbejdsmarkedet har aftalt.

Det helt bemærkelsesværdige er, at der er blevet så lidt — højlig henstillinger og intet andet ud af al denne snak om vidundermidlet „indkomspolitik“. Regeringspartierne står afkræftet og afsløret.

6. Fra 1. marts 1971 afløses prisstoppet af en ny lov om priser og ræsonner, men det er endnu uvist, hvad den vil komme til at gå ud på.

7. Regeringen vil fremsætte lovforslag om udbyttebegrænsning og om en skærpet kapitalvindingskontrol.

Det borgerlige prisstop gælder naturligvis ikke jord og fast ejendom, men for at markere den gode vilje (og manglende evne) rider man så den gamle kæphest, der hedder kapitalvindingskontrol, som ingen problemer løser, men som gør jorden endnu dyrere.

8. Regeringen vil undersøge, om afskrivningsreglerne i praksis har „uligefordelt virksomheder“.

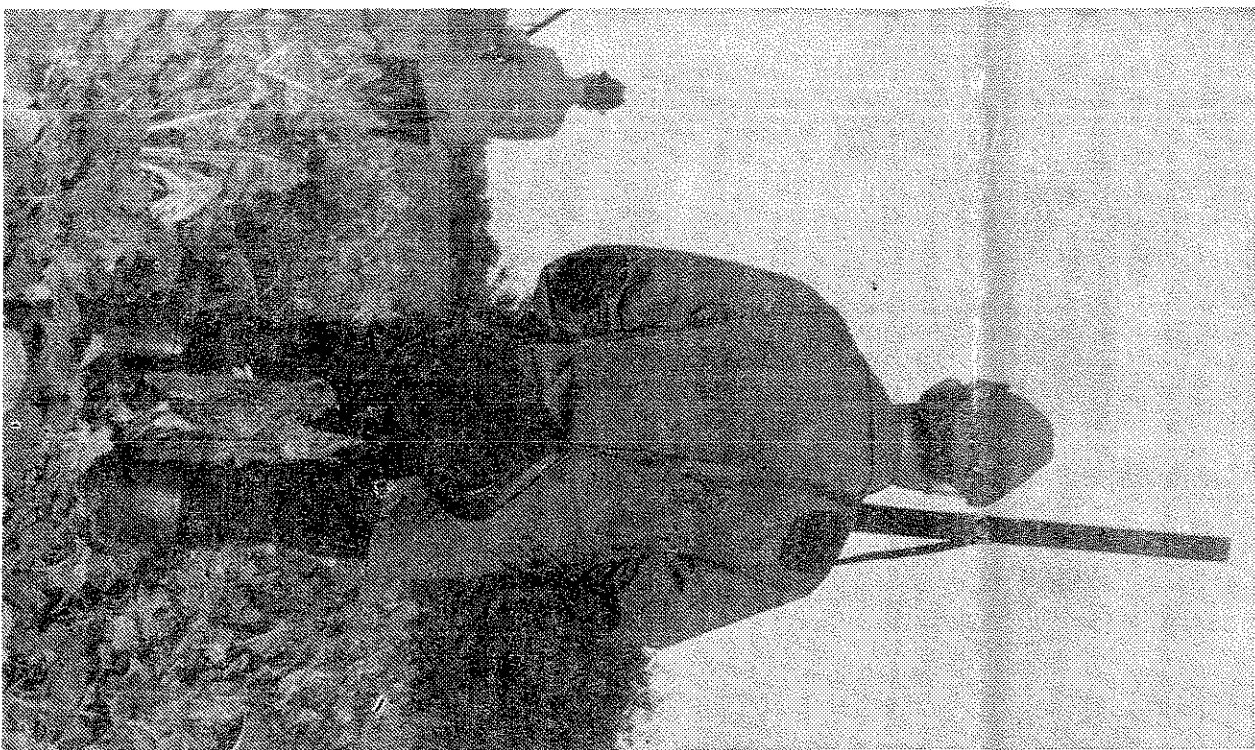
Om det er „uligefordelt“, ved vi ikke. Men at skatteudvalget i bl. a. visse redaktionsselskaber er en grov og urimelig provokation imod velanstændigheden, har VEJEN FREM tidligere påvist. — På den anden side vil vi ikke påstå, at det er disse få velomnede embedsmænds og læggers investering af andre skatteydere penge i udenlandsk skibssbyggeri, der ødelægger landets økonomi. Regeringens „undersøgelse“ har derfor meget lidt med den aktuelle økonomiske situation at gøre.

9. Regeringen erklærer sig villig til at drøfte en lovgivningsindsats til løsning af lønløns- og tilgelænsproblemet.

Snak koster jo ingenting.

10. Regeringen erklærer sig rede til efter aftale med arbejdsmarkedets parter at engagere sig i bestrebelser for bedre samarbejde og øget medindflydelse inden for de private virksomheder, herunder medarbejdernes interesse i fordeling af den formuestigning, der sker i virksomhederne. Alle forbeholdene til trods er denne regeringserklæring ikke uinteressant — omend uden forbindelse med den aktuelle økonomiske situation. Der er bestemte fordelingsproblemer knyttet til formuestigningerne i dette land, ikke mindst de arbejdsløse værdistigninger på jord og fast ejendom, og regeringspartierne bør tages på ordet, så det kan blive

(Fortælleri side 2)

Septembertag med høj og klar luft og husejagt hører sammen. Når den værste morgendag er borte, finder bunden de ravningsde huseffekte i roerne, og jægern sikrer sig både en festmiddag og nogle uforglemmelige oplevelser.

Palme exit? - side 2 X Vil du noget? - side 2 X Administreres trafikmiljøer ikke i hele landets interesse? - side 3 X 3. indlæg i forsvarsdebatten - side 4 X Mange meninger - side 5 X Jordrente for sig - og „grundskyld“ for sig - side 6 X Breve fra læserne - side 6-7

UDGIVET AF FORENINGEN REISFORBUNDETS PRESSE

VEJEN FREM

Redaktion og ekspedition:
Krogegade 1, 2100 København Ø. Tlf. TR1a 1457. Giro 7835

Kontorid: Mandag—Fredag 10—15.00. Lørdag er kontoret lukket

Annancer: 65 øre pr. linje plus evt. særlig placering

Abonnement:
København (ansvarsh.):
Kt. 52 pr. år

Erk S. Rens
Post Westergaard

Tryk: Provins-Trykkeriet, Vordingborg

Kr. 15 pr. kvartal

Løssalg 1.00 kr. pr. nummer

Palme exit?

DER ER NÆPPE så farligt mange steder i verden, hvor SAS ikke som en selvfølge læses som Swedish Air Lines, og selv om det er ærgerligt, må vi finde os i, at Skandinavien på afstand syner af lidt. Hvis vi synes, det er mærkeligt, at fremmede kan forveksle os med svenskerne, under svenskerne sig nok lige så meget over fenomenet. Nordmændene studser regelmæssigt over, at man i Danmark kan finde på at forveksle dem med svenskerne o.s.v., o.s.v.

Det netop overstående svenske valg har understreget ligheden med Danmark og danske politiske forhold, men med den forskel fra tidligere, at det nu er svenskerne, der træder i de danske politikeres fodspor. Statsminister Palme står efter valget tilsyneladende dér, hvor hr. Krag befandt sig, da det meget omtalte arbejderflertal triumferende var etableret i Danmark, og hans optimisme med hensyn til det fremtidige samarbejde med Sverige kommunistiske parti kan vist rummes på et meget lille sted. Hvor længe et sådant samarbejde kan holde, kan være svært at sige, men mon ikke omkring et halvt år vil komme til at passe.

D A VALGRESULTATERNE bekendtgjordes i Danmark, dengang da arbejderflertallet i det danske Folketing var skabt, måtte det konstateres af kolige iagttagere, at der var tale om en sentimental naivitet fra socialdemokratisk side, når man for alvor kunne tro på alvorlig samarbejdsvilje fra venstre-socialistisk hold. Situationen udviklede sig hurtigt, som skeptikerne havde forudset, og den blev så alvorlig for Socialdemokratiet, at det krævede Per Hækkerups hele taktiske mesterskab at få fremkaldt en situation, hvor man kunne lægge skylden for udskriveisen af nye valg, der ikke kunne undgå at blive ugunstige for socialdemokraterne, over på et par unge, idealistiske venstresocialister.

Det kostede socialdemokraterne dyrt at komme ud af Aksel Larsens omfavnelse, og endnu har hr. Krag ikke rigtig været i stand til at finde ud af, hvordan man driver oppositionspolitik. Det kan måske komme. For det svenske Socialdemokrati kan situationen blive langt alvorligere. Ikke alene savner det svenske arbejderparti en politisk taktiker af Per Hækkerups format, men — og det tæller nok så stærkt — regeringsalternativet til det svenske socialdemokrati har betydelig mere slagkraft end det danske VKR-ministerium, og Olof Palme står i høj grad i fare for at komme ud i den kolde politiske sne i langt højere grad, end det har været tilfældet for hans danske kollega. Til gengæld tiltror vi Palme helt anderledes evner til at formulere en oppositionspolitik, end Jens Otto Krag har kunnet.

Der har jo lovrigt i Sverige været et ganske anderledes rodfæstet arbejderstyre at forsvare — det danske arbejderflertals tid blev jo kort og ikke glørværdigt — men det var nok fejlen, at man ved Tage Erlanders afgang slap jordforbindelsen og gav afkald på at vælge én af sine egne til hans efterfølger. Der er ganske vist en socialistisk tradition for, at arbejderne ikke kan selv — de skal ledes — men netop de nordiske socialdemokrater har vist, at det kan lade sig gøre at forvalte regeringsmagten uden at lade sig manipulere med af salonsocialister med blandede motiver. Det er sandsynligvis her, vi skal finde en væsentlig del af forklaringen på, at tilhiden til ham blandt de svenske vælgere er på retur.

DET DANSKE SOCIALDEMOKRATI befinder sig ikke i en tilsvarende stilling, men har til gengæld nok bundet sig stærkere til fagbevægelsen end klogt er, hvis man da ønsker at bevare sin handelfrihed. Noget tilsvarende gælder også for fagbevægelsen, der sikkert kunne stå sig ved at holde sig uden for den organiserede socialdemokratiske politik og koncentrere sig om at virke for deres medlemmers interesser uden at skele til, hvad man i en given situation ser sin fordel i blandt de ledende socialdemokrater.

Man har anklaget Palme for at gøre svensk politik til uansvarlig pop. Hvis der er hold i anklagen, og noget kan der måske nok være om det, så har de svenske vælgere nu udtalt deres mening om den ting.

E. S. R.

Fra Forbundsrådet skriver Sv. Gerhauge:

Vil du noget?

„Når man vil noget, så bliver de fremme er, skal man ikke stille sig for tæf ind på det, der er. Når der er levende væsner, der agter, og noget levende, der agter sin mod, vil det at anerkende en hindring altid have til følge, at den bryster sig mere end før. Ofte fejles den til side blot ved pustet af, at der ikke tages hensyn til den.

Man tænker om, at en sags gennemførelse vil lykkes, og ganske rigtigt: sålænge tvivlen holdes kraftigt, skal alle forsøg nok vellykke. Man siger, at al reel politikk må bygges væsentligt på egoisme, og kolporterer den egoistiske synsvinkel vidt og bredt ved alle de betragtninger, man anlægger. Følgelig hjælper man den til at føle sig ind overalt, så skal den nok holde. Man får ret, det gik, som man sagde, ja, — men er det bevis for, at det ikke ville være gået anderledes, hvis andre kræfter havde gjort forsøget? —

Disse ord af Chr. Lambek vil jeg gerne trække frem nu, hvor det er den almindelige mening, at arbejdsgrundlaget for vor fremdelige revolution nødvendigvis må være de bestående forhold.

Skal vi på vor vej henimod retfærdige forhold i det samfund vi lever i, nødvendigvis påtage os ansvaret for de fejtagelser, der er begået af de mennesker, der hidtil med held har forhindret os i at udføre, det vi finder

er vor pligt, så bliver de fremme skridt, vi arbejder for, forsinkede til skade for de samfundsmedlemmer, der endnu er for unge til at have noget medansvar for de bestående forhold.

Den amerikanske diplomat George F. Kennans skrift „American Diplomacy“ indeholder følgende sætninger:

„Enhver fejtagelse er på en måde resultatet af alle de fejtagelser, der er begået tidligere. Af dette faktum udlødes en slags uendelig tilgivelse. På samme tid er enhver fejtagelse på en måde bestemmende for fremtidige fejtagelser, hvorved fejtagelserne bliver absolut utilgivelige.“

NAR VI VIL NOGET — må vi altså i højere grad sætte os ud over hensyn til de bestående forhold, og sigte mere direkte på det mål vi ønsker at nå.

Vi ved, at mange mennesker vil kunne klare sig bedre, hvis vi fjerner de kunstige hindringer for selvhjælp, der i velfærdstaten er bygget op sideordnet med de hjælpeforanstaltninger, der skal råde bod på menneskenes hjælpeløshed.

Vi ved også, at mange af hjælpeforanstaltningerne i deres primære og sekundære virkninger medvirker til at gøre vore medmennesker endnu mere hjælpeløse end før støtten blev sat ind.

I gamle dage tiltog herremændene sig diktatorisk myndighed over den tids arbejdere — fæstebønderne. I stedet for gav de „beskyttelse“ og sædelcorn, korn som bønderne først havde måttet aflevere som betaling for „beskyttelsen.“

Det er påfaldende, at vor tids „frihedsbevægelser“ har ført med sig, at det nu ikke blot er rigmændene, — men embedsmænd, organisationsfunktionærer o.s.v., der kan få os til at lystre, hovevdsageligt ved løfter om en eller anden form for tilbagebetaling af noget af det bortskaffede arbejdsudbytte.

Hvad er det vi ønsker? —: Frihed til at skaffe os og vore det daglige brød, hjem og deltagelse i det vi forstår ved kulturliv — og få af os ønsker at få det på andres bekostning.

Hvad skylder vi i bred betydning rigmænd, embedsmænd o.s.v.? —:Frihed til at skaffe sig det daglige brød, hjem og deltagelse i det de forstår ved kulturliv, men uden det sker på andres bekostning.

En del samfundsmedlemmer har på forskellig måde skaffet sig udvidet „ejendomsret.“ Det betyder, at andre har måttet give afkald på en indlysende ret til ejendom.

„Når man vil noget, som ikke er, skal man ikke stille sig for tæf ind på det, der er.“

SVEND GERHAUGE.

Så gik gassen af

(fortsat fra forsiden)

Hvis disse fallende forslag — strøtanter — var kommet fra socialistisk side, kunne man måske tro på, at forslagssejlerne selv troede på deres værdi. Men det kan den borgerlige regerings røde lejesvende ikke gøre.

POW-

AKTOPHOT

LYSTRYK

FOTOKOPI

DUPLIKERING

OVERSEJTELSE

Tennesgade 9

7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær
Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Søbakkevej 10 - Skodstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Administræres trafikmillionerne i hele landets interesse?

Man kunne forleden læse, at Jyderne ikke umiddelbart finder sig i, hvad Vejdirektoratet planerer af motorveje i Jylland, og de har da også ved enkelte lejligheder fået andet planerne.

Men hvorfor kommer der ingen protest fra jyderne over andre store offentlige anlæg, som berører dem i højeste grad?

Det har længe været Jydernes ønske at kunne lettere til København eller lettere at få varer leveret fra København.

Der har i mange år været diskuteret Storebæltbro til løsning af dette problem. Men hele tiden kommer der nye krav om anvendelse af de offentlige midler omkring hovedstaden. Så det kunne se ud, som om Jydernes interesse ikke bliver tilstrækkeligt påtaget.

Nu er det imidlertid ikke alene Jydernes interesse at få lettet samarbejdet mellem Øst- og Vestdanmark – interessen må være nøjagtigt lige så stor på den østlige side af Storebælt, og der må være en betydelig fælles interesse i at holde sammen på riget.

Skis ikke vi skal se en stor del af Skandinaviens handel og transport gå uden om Danmark, og en stor del af Jyllands handel gå over Hamborg, må en Storebælt-forbindelse fremskyndes.

Som bekendt bygger Hamborg en ny lufthavn 30 km nord for byen, og Hamborg og Göteborg bygger nye store containerhavne. Danmark har kun et svar på Hamborgs og Göteborgs udvidelse i den stadigt stigende containertransport – nemlig Esbjerg. Men forudsætningen er fast forbindelse over Storebælt.

Den eneste måde, hvorpå vi kan undgå, at hovedparten af jyder og fynboer til fremtidens rejser vil benytte Hamborg, som udgangspunkt, er ligeledes etablering af Storebælt-forbindelse.

Vi kunne i dag godt tegne et Danmark, som det vil tage sig ud ved århundredskiftet, hvis vi bærer os fornuftigt ad.

Vi vil da have en jernbanetunnel under Storebælt og måske en vejbro fra Røsnæs via Samsø til Gyltingen samt en bro via nordlige Saltholm til Barsebæk midt i mellem Landstrøm og Malmø. Desuden et udbygget net af motorveje. Storlufthavnen på Amager, nye, store industrianlæg – herunder et atomkraftværk lagt i Saltholm og vel sagtens også i Esbjerg. Esbjerg vil blive Danmarks næststørste by med sin kommende store containerhavn, der vil tiltrække transport fra hele Danmark og den sydlige del af Sverige.

Det har været nævnt, at man kan bygge en jernbanetunnel under Storebælt og den omtalte nordligere beliggende vejbro for de samme penge, som det ville koste at bygge en kombineret færdigvej.

Th. Westergaard
Vognmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Medebrandt
Rantor
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg.

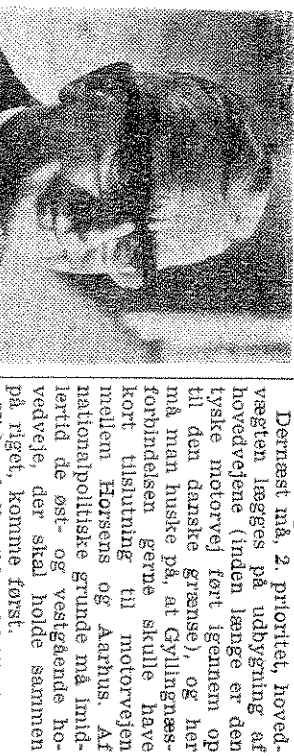
OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardstvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

jernbane- og vejbro mellem Korsør og Nyborg.

Med jernbanetunnelen ville man – med få minutters intervaller – kunne transportere de biler, der skulle fra Sjælland til Fyn og Sønderjylland – på samme måde som gennem tunnelerne i Schweiz. De biler, der skal til og fra Sjælland og til/fra det øvrige Jylland (70 procent af den nuværende biltrafik mellem Øst- og Vestdanmark), kan i fremtiden gå over Røsnæs-Gyltingen.

Når der bliver behov derfor – engang i det næste årtusinde – kan man tage fat på en vejbro mellem Nyborg og Korsør.

Knud Tholstrup

inden midnat og omvendt: have containerne fra udlandet til fordeling i København 4-6 timer efter ankomsten til Esbjerg.

Fremtidens transport kræver fart og hyppighed. Part til sos er kun muligt med større skibe, og hyppighed er kun mulig, når fragtarten koncentrerer om en enkelt storhavn for Danmark.

På landjorden må det forudses, at jernbanerne vil få en renæssance ved service for containertransport, som jernbanerne på de lange strek kan gennemføre hurtigere og billigere end lastbilerne. Med de lange ventetider i lufthavne og disses ubekvemme betingelser i forhold til byerne vil en Storebælt-jernbanetunnel også skaffe DSB en renæssance i persontransporten.

Vi kan ikke få alle disse forbedringer på én gang. – Vi har hverken arbejdskraft eller penge dertil. Men forudsætnen og langtidsplanlægning kan hindre fejlinvesteringer i mellemtiden. Fra flere sider hævdes det, den nuværende økonomiske situation bl. a. skyldes det offentlige uænnede forbrug. Der må derfor nu som altid økonomiseres med de sparsomme midler.

Der må hvert år sættes et nogenlunde ensartet beløb af til løsningen af de store opgaver og i gode tider endvidere sættes beløb af til udnyttelse i eventuelt kommende perioder med mindre aktildingsafgifterne.

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

Møbelreklamen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 /6

vitet og større udbud af arbejdskraft. Sådanne reserver må nødvendigvis anvendes i udenland-

Af
Knud Tholstrup

sk, realiserbare papirer, for at realiseringen af danske værdipapirer ikke på et senere tidspunkt skal få skadeligt indflydelse på beskæftigelsen.

Alle er klar over, at en prioritering af opgaverne er nødvendig. Da udbygningen af containerhavene i Göteborg og Hamborg og lufthavnen 30 km nord for Hamborg er i fuld gang, må Storebæltstunnelen forceres og altså have første prioritet.

Dermed må, 2. prioritet, hovedvejen lægges på udbygning af hovedvejene (inden længe er den tyske motorvej ført igennem op til den danske grænse), og her må man huske på, at Gyltingens forbindelse gennem skille have kort tilslutning til motorvejen mellem Horsens og Aarhus. Af nationalpolitiske grunde må imidlertid de øst- og vestgående hovedveje, der skal holde sammen på riget, komme først.

Vi har heller ikke råd til at ofre 1 milliard på en tunnelbane i København, som tiden er løbet fra, eller 2 a 3 milliarder på offentlige anlæg, betalt af staten, for at borgmester Urban Hansen kan få sit mindemærke. Urban-byen på Amager. Det er påvist, at huslejen i Urban-byen skulle fordeles, hvis de fremtidige beboere selv skulle betale udgifterne til de offentlige anlæg. Urban-byen forandrer.

Vi har ikke råd til at ofre 4 milliarder kr. på at flytte den nuværende velbeliggende lufthavn til Saltholm og derved afskræmme fra udnyttelse af Saltholm til gode og billige industri, som man gerne vil have lidt på afstand. – Storbyer har ofte forsent at reorganisere velbeliggende arealer til fremtidige formål.

Ved jævn udbygning af lufthavnen på Amager kan denne lufthavn være omrent sevfihanstevende, idet udbygningen naturligvis finder sted i takt med behovet.

Og hvis flypassagererne i fremtiden skal betale landingsafgifter, der er tilstrækkeligt store til at dække 4 milliarder kroners ekstratrængt, bliver lufthavnsafgifterne i forbindelse med den dyreste taxa kørsel til stor skade for den kommerende trafik, idet Hamborg vil blive endnu mere tillokkende. I dag er 1/3 flybilletten til London – Paris og Rom ca. 200 kroner billigere fra Hamborg end fra København. – Ekstra belastningen, som forretningsafdelingen af de 4 milliarder og mekroschen af til Saltholm vil være for Københavns lufthavn, vil yderligere svække konkurrenceevnen.

Prognoserne for det store antal rejsende vil derfor ikke kunne holde, hvorefter forrentningen, fordelt på færre rejsende, vil medføre betydelige forhøjelser af landingsafgifterne.

Som tredje prioritet må omtalte bro over Øresund etableres. Her ved kan vi først og fremmest spare den påtænkte tunnel mellem Helsingør og Helsingborg, hvis udmundning ville give kostbare besværligheder ved Helsingør. Den lokale trafik mellem selve Nordjylland og Sverige kan opretholdes af de nuværende færger, som uden forrykelser vil kunne tjene denne trafik i de næste 50 år.

På grund af manglende interesse fra Stockholms side for Øre-

sundbroen har Malmø fået det store ord og har påvirket de svenske myndigheder til det besynderlige forslag at føre broen ind syd for Malmø, hvorefter motorvejen skal krydse et ual af veje for at komme op til hovedvejene til det øvrige Sverige og Norge. – Danskerne har ganske simpelt bøjet sig herfor.

Ved at føre broen ind 15 km nord for Malmø således som foreslået af en række yngre byplansarkitekter og -ingeniører, vil en vejstrækning på 20 km hver vej kunne spares ud i al fremtid. – Alene denne besparelse kan næsten forrente broen.

Jeg indleder dette indlæg med at nævne Jydernes udeblevne reaktion på, hvad der i denne henseende foregår på den anden side Storebælt. Det er i høj grad nok, der vedkommer Jyderne. For hvis vi ikke undgår de 7-8 milliarder kroners fejlinvesteringer:

1. lufthavn på Saltholm,
 2. konsekvenser af Urban-byens gennemførelse,
 3. tunnelen Helsingør-Helsingborg,
 4. forkert indlærelse på Sverige-siden af broforbindelse via Saltholm –
- bliver det ikke mange af de nu voksne Jyder, der kommer til at

oplevelse Storebæltforbindelserne af den simple grund, at vi ikke kan straffe midlerne.

For yderligere at undgå fejlinvesteringer må der indføres ojetilkeligt byggestop på Amager for de arealer, som kan komme på tale for udbygningen af Kastrop lufthavn og de arealer, der er inde i eller kommer ind i de særligt støjramte områder. I en støjprotest, som borgmestrene den 10. ds. afleverede til trafikudvalget, tales om 3500 støjramte boliger. Beboerne må have krav på, at staten overtager disse boliger til genanskaffelsesværdi, så beboerne kan få råd til at flytte, og deres huse kan få ende.

Løsning af støjproblemer – hovedmotiv for Saltholm-planerne – på denne måde er dog innervek 3 milliarder kroner billigere, end det er at flytte lufthavnen til Saltholm, med alle de fordyrende udgifter, de medfører i den daglige drift i fremtiden.

Løsningen af lufthavnsproblemet og forbindelsen over Øresund må ikke på grund af manglende opmærksomhed fra det øvrige land overlades til borgmestrene på Amager (og for den sags skyld heller ikke til Malmø). Det er et anliggende, der kommer hele riget ved.

(1 „Jyll.-Posten“).

Økonomisk samordning

Det oplæg, som regeringen har præsenteret arbejdsmarkedets parter om at vise tilbageholdenhed må man håbe, at den holder sig i skindet og ikke griber ind ved statsindsættelse af lønninger og arbejdsforhold i det private erhvervsliv. Derved sættes markedsmekanismen ud af funktion, medens det netop gælder om at styrke den for at få et effektivt og konkurrencedygtigt erhvervsliv. Af samme grund må Retsforbundet tage skarpt afstand fra pris-, avance- og udbyttebegrænsende lovgivning (som løvrigt næppe kan administreres i praksis).

Forudsætningen for, at en lovramme for udbytteledning kan accepteres, er, at arbejdsmarkedets parter har godkendt den. Enhver spreading af ejendomsretten til nye og større kredse må hilses velkommen i en tid med voksende kapital- og magtkoncentration, men frivillig accept fra begge

parters side, en smidig tilpasning af ordningen for hver enkelt virksomhed og en personlig ejendomsdispositioner for den enkelte ansatte må være betingelsen.

At registreringen vil forøge eksportkreditterne kan ikke hilsses med begejstring af et liberalt parti som Retsforbundet, der tager afstand fra subsidier af enhver art til erhvervslivet.

Dermod er regeringen inde på noget af det rigtige ved forslaget om begrænsning af fradragstøtten på selvangivelsen for renteudgifter. Vismændene har pegt på, at denne fradragstøt gør folk

ret indifferente over for rentens højde („skattevæsenet betaler jo det halve“). Det kan heller ikke være rigtigt, at man lader rente af gæld til privat forbrug, f. eks. arbejdsløskøb, blive skattepræmieret.

Indgreb mod det kommunale selvstyre kan ikke påregne vor sympati. Hvad der dermod er påtrængende nødvendigt, og som regeringens altså også er inde på, er en fremskyndelse af opgave- og byrdefordelingsreformen, således at man konsekvent gennemfører, at den myndighed, der løser den enkelte opgave, også til 100 pct. skal finansiere den. Vi får se, hvor langt regeringen tør gå ad denne vej. Kombineres den med en bedre udligning, gennem bloktilskud, mellem de rige og de fattige områder, vil den være socialt fuldt acceptabel.

Det er glædeligt, at regeringen nu omsider, i det sidste år af sin valgperiode, har samlet sig sammen til at røre nogle af de lovbundne udgifter – efter utallige opfordringer fra vismændene og andre økonomer, fra erhvervslivet, skatteyderne og sine egne vælgere. Det er i orden, at man trinbolder sundhedsvæsenet, men det batter for lidt, når man også undtager social- og uddannelsesområderne. Man burde følge Thorvald Kristenssens tanker op og anbringe overskudsbevælgningen på pensionsområdet og gennemføre øget overgang fra stipendie- til låneordninger i uddannelsesstien.

Det skylder man også de erhvervsaktive årgange, som regeringen fortæller kun får råd til en uendelig lille indkomstilvigning, og som netop i disse år er pålagt hidtil ukendte, enorme ydelser til de gamle og til de unge.

Th Christensen.
(1 „Randers Dagblad“).

3. indlæg i forsvarsdebatten:

Også Venstre har nu udgivet et debatoplæg om dansk sikkerhedspolitik og forsvar i 70'erne . . .

Det er interessant, at regeringspartiet Venstre nu også har meldt sig med et indlæg i forsvarsdebatten, det tredje. Socialdemokratiet kom først, derefter fulgte Retsforbundet og nu altså Venstre. Det er interessant, fordi det understreger en bredere politisk vilje til at beskæftige sig med forsvarsreformproblemerne. – Det er ikke kun et oppositionstænkenom. VKR - partiernes forhastede forsvarslov fra sommeren 1969 vil næppe få nogen lang levetid, og i hvert fald står det klart, at det ikke vil lykkes de konservative og deres forsvarsministre at få henkøbt reformviljen i den nedsatte forsvarskommission af 1969.

Venstres debatoplæg, som ikke er fremkommet så betids, at det har kunnet få afgørende indflydelse på den forsvarspolitiske debat på Venstres landsmøde i sidste week-end, er lavet af en studiegruppe, bestående af redaktør Erling Brønnum, der tidligere er medlem af forsvarskommissionen, redaktør Henning Jensen, hjemmeforsvarskonsulent Søren Vestergaard og oberstløjtnant (tid. hjemmeforsvarskonsulent) H. Lynnerup Olsen.

De to redaktørers navne bærer for et velskrevet debatindlæg.

Den sikkerhedspolitiske situation

Debatindlægget indledes med en kortfattet redegørelse for Danmarks sikkerhedspolitiske situation, der – nu som før – beror på Danmarks beliggenhed ved indsejlingen til Østersøen og skiftende stormagters interesse i at beherske Østersø-indsejlingen eller i at forhindre andre i at beherske den.

Derefter redegøres for baggrunden for Danmarks tilslutning til Atlantpagten og den senere magt-politiske udvikling i og uden for Europa og de forhåbninger om af-

spænding, som denne udvikling har begrundet.

Indlæggets forfattere udtrykker forståelse for den stadig mere udbrede tvivl om, at Sovjet i dag har aggressive og ekspansive hensigter i Østersøområdet, men peger samtidig på, at Sovjets og de østeuropæiske vasalstaters muligheder for at kunne foretage et politisk og militært fremstød i dette område er vokset meget stærkt i de senere år. Det skyldes Warschawapagtlandenes oprustning og især deres oprustning med landgangsflådetøjer, marineinfanteri og flytransportkapacitet.

Selv om angrebsbølgsterne i dag er svære at få øje på, så kan de militære muligheder desværre meget let få hængslet til at følge efter, hvis en – ikke umiddelbart forudseelig – udenrigspolitisk udvikling betinger det.

Det er ikke det massive storeangreb, dansk forsvar i første række skal indrette sig på, men den situation, at Warschawapagtløndene får behov for en ny strategisk placering eller for en storpolitisk gevinst i den globale kapestrid. I den situation kan et hurtigt og beslutsomt angreb imod Danmark for at sikre sig kontrol med indsejlingen til Østersøen så hurtigt, at NATO ikke kan reagere, før hensigten er opnået, være en fristelse. Det er denne mulighed, som Danmark må sikre sig imod.

Et vist mindre varsel vil være sandsynligt, selv om begrænsede troppestykker kan landsettes uvarslet på dansk territorium ad

luftvejen. Men selv om Danmark vil få et varsel, kan det – på grund af et lille lands forståelige tøven med at træffe de nødvendige militære forberedelser (jfr. 9. april 1940) – vel være et forsværs varsel. Det uvarslede eller forgræves varselede angreb er de muligheder, som dansk forsvar må indrettes på, siger forfatterne, og opgaven er at forhindre, at NATO stilles over for en fuldbyrdet kendsgerning.

Stærk kritik af den nuværende ordning

Forfatterne retter derefter et stærkt kritisk søgelys imod Danmarks nuværende forsvarsordning. Hærens stående beredskabsstyrke på 13.000 mand vil med et værnepligtigt element på 10.000 mand, der kun har 12 måneders tjenestetid, lide under et helt utilstrækkeligt uddannelsesstade (de værnepligtige indtræder i dækningsstyrken efter kun 3 mdr.s uddannelse), og man sætter et stort spørgsmålstegn ved, om mobiliseringsstyrkerne (65.000 mand) på rimelig kort tid kan komme til at udgøre kampklare enheder, der kan gøre nytte i den første afgørende fase.

Hertil kommer betydelige materielmæssige mangler såvel i hæren som i flyvevåbnet og søværnet.

Forslaget

Venstres studiegruppe foreslår da indført:

- HÆREN:**
- en stående styrke på 11.000 mand hvervede og veluddannede soldater i tre brigadeenheder med udrustning af høj kvalitet,
 - en mobiliseringsstyrke af værnepligtige i regiments- og bataljonskampgrupper, beregnet til regionalforsvar, men mere mobilt og offensivt end det nuværende lokalforsvar. De værnepligtige skal have 5 mdr.s uddannelse, inden de hjemsendes til mobiliseringsstyrken.
- SOVÆRNET:**
- Vægten lægges på motortorpedostyrker og minelægningsflådetøjer. Både skibe og kystbæstingsanlæg skal udstyres med raketskibetåben.

FLYVEVÅBNET:

Lidt flere fly end forudsat i den gældende lovgivning, men mere moderne (DRAKEN) og flere landingspladser (reserverandingspladser på motorveje).

HJEMMEVÆRNET:

Der bevarer og udbygges.

Lighed og forskelle i de tre skitser

Når man sammenligner Venstres debatoplæg med Socialdemokratiets er der tydelige fællestræk. Begge foreslår en rent hvervet

MORGENAVISEN Jyllands-Posten	Forsvarsordningen vedtaget af VKR- partierne 1969	Faktiske forhold i forvejet	Socialdemokratiets forslag 1970	Venstres forslag 1970	Retsforbundets forslag 1970	Mål eller ønsker, bl. a. på baggrund af Nord's erfaring
Tjenestetiden for værnepligtige	12 mdr. + evt. 60 dg. genindkaldelse	12-14) mdr. + nogle få dages månedlig	5-6 mdr. + 4 ugers genindkaldelse	5 mdr. + 2 uger årligt	Værnepligten afskaffes	18 måneder
HÆREN: Beredskabet	13.000 mand	10.000 værnepl. + 3000 hvervede	7000 hvervede	11.000 hvervede	13.000 hvervede	13.000 mand
Opstillet i	Intet i loven	2 brigader m. 60 % bemanding 2 brigader m. 80 % bemanding	1 brigade, 2 brigader	3 brigader	2 brigader m. 60 % bemanding 2 brigader m. 80 % bemanding	2 brigader, 2 brigader Størst mulig mobilitet
Mobiliseringsstyrke	65.000 mand, 12 mdr. uddannelse	65.000 mand, 12 mdr. uddannelse	65.000 mand, 5-6 mdr. uddannelse	30.000 værnepligtige	20.000 bls. hvervede	65.000 mand, 18 mdr. uddannelse
Opstillet i	Intet i loven	1 brigade + 40 % af 1 brigade + 40 % af 2 brigader. Resten i lokalforsvar	Alt i lokalforsvar	1 enhed /1 enhed	2 brigader eller lignende + 40 % af 4 brigader	Brigader + lokalforsvar
SOVÆRNET: Beredskabet	Intet i loven	1750 hvervede 2500 værnepligtige	2600 hvervede	Intet i forslaget	Intet i forslaget	ca. 4000 mand
Til søs	60 krigsskibe + særlige skibe	6 store, 16 torpedobåde, 6 ubåde, 7 minelæggere, 12 minestyrkere, 9 bevogt- ningstøt, + særlige skibe	Motortorpedobåde, minelæ- ferende luftubåde, mindre mineudlæggere.	Især motortorpedobåde og minelæggere flådetåben	Slette af alle klasser, men flere	
Til lands	Kystforter, kystbatterier, varslingsanlæg	2 kystforter, ingen kyst- batterier, varslingsanlæg	Mobile raketter	Kystbefæstning med raketter	Kystforter, varslingsanlæg	
FLYVEVÅBNET: Beredskabet	Intet i loven	3500 værnepligtige + 2000 hvervede	3600 hvervede	Intet i forslaget	Intet i forslaget	5500 mand
I luften	9 kampfly	4 1/2 eskadriller, 105 stk. fly, 2 raketter	4 eskadriller, 72 stk. fly, raketter	6 eskadriller fly + raketter	7 eskadriller fly, men nyere. Raketter	
På jorden	Flyvestationer	6 flyvestationer	Minimum flyvestationer	Flyvestationer + reserverandingsbaner	Flyvestationer	
HJEMMEVÆRNET:	Styrkemål ikke opstillet	70.000 mand med håndvåben	Intet styrkemål – men tungere bevæbning	70.000	Intet styrkemål	Betrages af alle som et vigtigt og væsentligt bidrag til dansk forsvar

Morgenavisen JYLLANDS-POSTEN bragte forleden denne udmærkede oversigt over de forslag, der nu indgår i forsvarsdebatten. – De sammenlignes med forholdene under den gældende ordning og den gældende lovgivning. Det debatindlæg, som Retsforbundet har udgivet, vedrører alene hærens forhold.

KONSERVATIVE KRISTNE

Af IB CHRISTENSEN i Kristeligt Dagblad

Med den programskitse, som Kristeligt Folkeparti for kort tid siden har vedtaget, har partiet placeret sig klart til højre for Det Konservative Folkeparti, nærmest på linje med De Uafhængige. Det er på den baggrund ret uforståeligt, at de to små partiers formænd har demonstreret rygter om samarbejde, når partierne dog ligger hinanden så nær. Det ses, at Kristeligt Folkepartis formand kommer fra de konservative, og at flere af partiets tilidsfolk har tilhørt De Uafhængige.

En gennemlæsning af programskitsen i den form, den har været bragt i dagspressen, bekræfter KRISTELIGT DAGBLADS karakteristikk: den er rodet og i flere henseender næppe gennemtænkt. Hvad menes f. eks. med vendingen: „Kristeligt Folkepartis program har et realistisk udtryk“? I nd tryk et ved en hastig gennemlæsning af programmet har ganske vist ikke meget med realpolitik at gøre. Videre hedder det: „Siget er at hjælpe det enkelte menneske og samfundet til at kunne udfolde sig efter sin bestemmelse.“ Hvis bestemmelse – det enkelte menneske eller samfundets? Og hvad

stående dækningsstyrke i hæren og dertil et lokalforsvar (regionalforsvar) af værnepligtige mobiliseringsstyrker. Begge begreber den hvervede dækningsstyrke med, at den nuværende værnepligtige dækningsstyrke er for ringe og for kostbar. Forskellen i deres syn på hæren er i virkeligheden – bortset fra de mindre forskellige i styrkemålene – kun, at Venstres studiergruppe forestiller sig et mere offensivt organiseret regionalforsvar, der bedre kan støtte dækningsstyrkens kamp.

Sammenligner man de to skitser med den prinseskisse, som Retsforbundet har udgivet (og som kun vedrører hæren), må der konstateres enighed i anerkendelse af hærens nuværende betydning, som menes både samfundsmæssig og militært uforvarlig. Der er enighed om, at det stikende beredskab må baseres på hvervede. Men i Retsforbundets (Westergaards) debatoplæg foreslår skrådæksret til danske forhold, mens både Socialdemokratiet og Venstres studiergruppe ikke blot halverer antallet af brigader i felthæren, men de regner også med mindre brigader.

Til gengæld ønsker Socialdemokratiet og Venstres studiergruppe en styrkelse af lokalforsvaret (regionalforsvaret), mens Westergaard mener, at lokalforsvarsopgaverne bedre kan løses af et talstærkt og veludrustet hjemmeværn, som i en given situation straks kan være tilstede i landet.

Venstres studiergruppe forventer, at dens forsvarsordning vil blive dyrere end den nuværende. Socialdemokratiet siger om sit forslag, at det i hvert fald ikke må koste mere end det nuværende forsvær. Og Retsforbundet mener, at der gennem en bemandingsreform, der helt overflydigger den kostbare værnepligdsuddannelse, kan opnås betydelige besparelser.

Pov-

IB CHRISTENSEN – Retsforbundets landformand

Om den økonomiske politik problematiserer man, at betalingsbalancunderskuddet skal bringes ud af verden. Det ville være rart at vide hvordan, men det får man ikke at høre.

„Erhvervslivet bær i stigende grad orienteres mod at varetage helhedens krav“, siger man med henvisning til den anden flokkel, der rummer mange muligheder for forfolkningsformulering, der rummer mulighed for forfolkning i et så decideret samvittighedsførselsansvar som dette, men dermed falder et væsentligt formål med partiets stiftelse til gengæld væk.

„I min Faders hus er der mange boliger“, siger Jesus for at forklare os, at der er plads i himlen til enhver, der tror. Helt så mange kontorer er der nok ikke i bladhuset på Københavns Rådhusplads, men så mange er der i hvert fald, at der er plads til enhver mening i „Politiken“. For eller imod, ligemeget, der er noget for enhver smag på ethvert område. Det er naturligvis praktisk at have et stort udvalg – det trækker nye kunder til, og konkurrenten i bladvædsen er hård – men den franske læser, der er vant til, at et seriøst blad har en mening om tingene, er lidt faren. Hvad „Politiken“ mener, er ikke godt at vide. Skal vi søge efter meningene i bladets lederspalter? Skal vi kigge i de livlige – og godt betalte – portrætter under de mange lekturve, læste og hurtigt glente rubrikker i de spalter, der engang hed sådan noget som „Dag til Dag“ og blev forblødet for mange aviser, der gerne ville være med i det lette, underholdende, eventuelt med et let strejf af frivilliet?

Vi må beklage, at vi ikke kan hjælpe de seriøse af „Politiken“s læsere i deres dilemma, for vi befinder os selv i ganske den samme situation: vi aner virkelig ikke, hvad „Politiken“ mener, selv om vi er så høflige at forudsætte, at det forhen radikale hovedstadsorgan har en sådan. Men „Politiken“ gør det nu også svært for os, når man på forsiden bringer de snart berygtede kongereportager, der ikke lader læseren i tvivl om, at her ligger virkelig interesse bag a la „Berlingske Tidende“, hvorefter man inde i bladet, men naturligvis i noget mere beskedne opstilling – tilhængerne af monarkiet er jo i betydelig

„Mindre erhvervsvirksomheder må opretholdes“, hedder det. Hvis nu forbrugene – under løvrigt lige konkurrencevillig mellem store og små virksomheder – ikke ønsker det, hvad så? – Skal skatteyderne så punge ud, for at der kan opretholdes en forældet erhvervsstruktur?

Kristeligt Folkeparti ønsker effektiv kontrol med mulige prisforhøjende og kvalitetsnedsættende monopoler og karteldannelser. Det er ganske uinteressant: vi har en monopollov, der rummer rigelige muligheder for en sådan „kontrol“, der hjælper ad

nien går på den kendsgerning, at kongens underskrift kræves på udnævnelser af tjenestemænd, og så til hær og flåde. Prins Henrik er blevet majør a la suite i flyvevåbnet, hvad der er en forfremmelse, omend af de bedste, før var han kaptein. Det siges der så morsomme ting om, at man kunne få en mistanke om, at hvad „Politiken“ i virkeligheden

Mange meninger – Ingen mening

Pantegældten vokser støt

I august 1970 er nettotilgangen af børsnoterede obligationer til pålydende været opgjort til i alt 1.066 mill. kr. mod 769 mill. kr. i august 1969. For perioden september 1969-august 1970 blev nettotilgangen

Kreditforeninger	631	420	5677	7436
Hypotekforeninger	53	68	836	1418
Realkredit	274	209	3201	2984
Indenlandske statsobligationer ..	3	-	-90	-128
Andre obligationer	94	72	1291	874
I alt	1055	769	10914	12534

Der foreligger ingen opgørelse over bevægelserne på det „grå marked“, de private pantebrevs marked.

Betryggende

– Man føler sig somme tider som en læge, der skal operere en patient uden at kunne få et billede, hvad han fejler, sagde finansminister Poul Møller på et møde i sidste uge i den konservative valgforening i Virum.

Wadsbeck til. Hvad der er brug for er et totalforbud mod den slags aftaler og drastiske sanktioner mod overtrædere. Men det ønsker Kristeligt Folkeparti vel ikke, ellers ville det nok have sagt det.

Dermod ønsker man, at privat opsparing samt investering i erhvervslivet, ikke mindst landbruget, opmuntres, „bl. a. skattepolitisk“. Hvad står „bl. a.“ for? – Ønsker man yderligere forbedringer af f. eks. coaster-afskrivningerne? Er man klar over, at afskrivningsreglerne trænger til revision for at undgå en urimelig forskelsbehandling til ugunst for lønmodtagerne, og at opstartspræmieringsordningerne i realiteten kun har været til gavn for de velbærgede og er blevet betalt af de mindre bemidlede? Hvis Kristeligt Folkeparti ved disse ting, er dets placering på det politiske spektrum ganske klar.

Værnepolitisk tilsluttes Kristeligt Folkeparti sig andre danske partiers ønske om „en effektivisering af verdensorganisatio-nen F.N.“, så en international orden kan muliggøres“. Til forskel fra f. eks. Retsforbundet nævner man intet om, hvordan man har tænkt sig dette mål realisere.

IB CHRISTENSEN.

den vil udtrykke uden at sige det rent ud, en, at man er modstander af at ophæve værnepligten. Officere a la suite er jo nemlig en mulighed endnu mere frivillige end andre officerer, og det kunne udmærket godt være denne frivillighed, som e. med et par vilser nedhør vil tage stilling til på en elegant måde. Der er måske en anden forklaring, men hvis det er tilfældet, skyldes „Politiken“ os den i hvert fald.

et.

Aktuel debat:

Jordrente for sig og grundskyld' for sig

Der er fremsat forskellige overgangsforslag til en jordreform, men én ting synes man ikke at være opmærksom på - nemlig, at den virkning, man tillægger „grundskyld“ i teorien, er udeblevet i praksis, da den forlængst er blevet en skat ved siden af eller oven på de andre skatter. Til trods for at enkelte kommuner er oppe på over 7 pct. i amts- og kommunal grundskyld plus benyttelsesafgift på erhvervsjendomme, indkasserer länekapitalen stadig hele jordrenten ubeskåret via forsteprioriteten.

Ang. jordrentens inddragning til samfundet - som er Georgeismens mål - er et individuelt overgangsforslag ikke nødvendigt; det sker sikrest ved, som af husmandsforeningernes formand nævnt og som Westergaard anbefalede, med oprettelse af en selvstændig jordfond eller samfundsbank med forstøtelsret på jord i handel, og ved enhver omprioritering at udløse den del af 1. prioriteten, der svarer til jordværdien.

Financieringen kan ske på forskellige måde, enten ved obligationer eller delvis financieret via Nationalbanken, en Postsparebank, eller A. T. P. Brugsretten overdrages derefter på forpagtningsbasis eller jordrentevikår. - Dette er den eneste farbare vej til at opnå nulpris på jord og den fremtidige jordværdistigning sikret til nedskættelse af skatterne. I erkendelse heraf bør der snarest stilles krav om en lov, hvorefter overdragelse af jord til udenlandske personer eller selskaber kun kan ske på jordrentevikår til de pågældende kommuner.

Det man benævner „grundskyld“, behøver vi faktisk ikke at bekymre os om, efter at den er overført til kommunerne, og loftet er fjernet, og grundskyld er bibeholdt i anterne, eftersom budgætternes årlige himmelflugt simpelhen tvinger selv VK-kommuner til at forhøje grundskyldspromlilen, da de ikke tør forhøje personskatten væsentligt. I landlig-gekommuner følger det af sig selv.

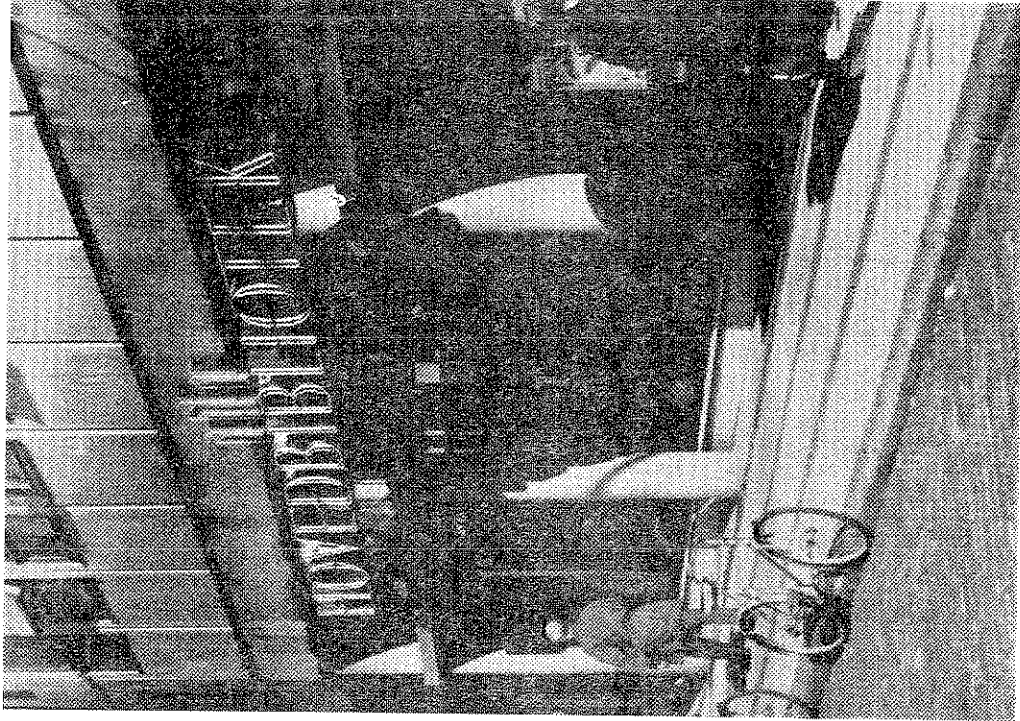
Retforbundet må blot ikke begå samme bommert, som da Rfb. gik til valg på at fjerne fradragreglen for skatter, og nu kræve fradragretten for grundskyld ophævet; den er netop en drivkraft, der ansporer til at gå grundskyldsvejen ved at henviset til, at det giver en reel skattelettelise, og at skat på jord ikke hæmmer flid og foretagsomhed i modsætning til personskatter. Vi må blot være klar over, at skal man nå målet med nulpris på jord ad grundskyldsvejen, under en rygende inflation, skal vi op over 20 pct., eller som i Haakon Sands forslag, til at „fuld grundskyld“ indført i en tyveårig periode vil ende med en grundskyld på 40.000 kr. p. a. for en beboelsesejendom. Det vil være en selvudslettelse at komme ud til vælgerne med sligt.

til stemmekøb og kostbart bureaukrati. Derfor bør grundskylden betragtes som en amts- og kommunal skatteform, og derfor bør fradragretten bevares. - Ellers kommer vi fra dynen i halmen.

Konklusionen heraf er, at vi med en vis beklagelse må begrave clicheen om „fuld grundskyld“ fra dags dato og sætte agtationen ind på kravet om inddragning af JORDRENTEN.

Hele spørgsmålet trænger blot til, at vi omstiller os til andre tankebaner. Det er en jordrente-reform, vi skal have, og ikke en grundskyldsreform.

Jul. Schultz,
Frederikssund.

Dyre bøger

For et par år siden gennemgik statsrevisorerne bibliotekernes økonomiske forhold meget minutiøst og konstaterede forhold, der måtte chokere. Det står vist i regl'en ikke folk klart, at det offentlige bogudlån er dyrt, hvad der naturligvis ikke er så sært, fordi det er gratis at låne bøger på kommunebibliotekerne, men der må være noget galt med selve ordningen, når det i et enkelt deltidslbibliotek kan koste 31 kr., hver gang en bog udlånes. Det er selvfølgelig et ekstremt tilfælde, men det findes, og billigt er det aldrig. I det nævnte tilfælde ville det være billigere at forære bøgerne til lånerne, og tilmed ville forfatteren og hans forlægger tjene en smule mere.

Den gennemsnitlige udgift pr. udlån i centralbibliotekerne var i 1965 4,20 kr., mens deltidslbibliotekerne lå lidt lavere, men spredningen var betydelig.

Forfatterne fik som deres andel den såkaldte biblioteksaftift, der beløber sig til 50 øre pr. bog, eller, med andre ord, hvis hans bog udlånes 5 gange i løbet af et år, får han 5 øre-pr. gang. Det er forstæeligt, at forfatterne nu og

Fra boghylden:

Peking og de nye venstrebevægelser

Af den tyske ekspert i kinesiske og sovjetiske anliggender, Klaus M e h n e r t, professor ved Institut für politische Wissenschaft i Aachen, foreligger på dansk „PEKING OG MOSKVA“, en studie af forholdet mellem de to store kommunistiske nationer, og nu har forlaget Fremad udgivet endnu en bog af Klaus M e h n e r t: PEKING OG DE NYE VENSTREBEVÆGELSER, - en analyse af det kommunistiske Kina efter kulturrevolutionen, foretaget på grundlag af en række taler, erklæringer og artikler, fremkommet mellem 1967 og 1968.

Forfatterens teori er, at de Røde Garder, bærerne af kulturrevolutionen, ikke opstod spontant, men blev mobiliseret af den ene del af det kinesiske styre (Mao Tse-tung, Lin Piao og fru Mao) som et instrument mod den anden del (Liu Shao-chi og flertallet af magthaverne i parti, administration, industri og undervisningsvæsen). At der som en reaktion mod denne manipulation og mod

Klaus M e h n e r t:
PEKING OG DE NYE
VENSTREBEVÆGELSER
På dansk ved Oluf Carlsen.
172 sider. Kr. 19.75.
Fremads Fokusbøger.

TÆNK i sept.:

Fæcale streptococci i mayonnaisen

TÆNK nr. 7 indeholder adskillige interessante artikler, f. eks. beskæftiger man sig med det noget florumvundne begreb syns- og skønsmænd og konstaterer, at også en sådan, udpeget af Teknologisk Institut, kan anklages for manglende uvildighed i den forstand, at han, som det udtrykkes af TÆNK, levede bedre op til laugsbroderskabets end syns- og skønsmandsinstitutionens idealer.

At der kan findes fæcale streptococci i mayonnaisen lyder uhyggeligt, selv om det ikke ved bladers undersøgelse var almindeligt, og giver anledning til at genopfriske bekendtskabet med mayonheden for selv at lave sin mayonnaise, f. eks. for derved at bevise, at anvendelsen af kunstigt farvestof er aldeles unødvendig.

Nogle sammenligninger af biler, hhv. en Daf og en Austin

er.

Breve fra læserne

Pengemaskineriet bag økonomien

Der snaktes desværre udenom i den politiske diskussion om indkonstopolitik og handelsbalance m. v. Det hele gøres indviklet, kan hende pr. fidus, men lader sig udmærket overse. Dertil hører blot, at linierne trækkes skarpt op i pengemaskineriets struktur, hvad der vil blive alvorligt ubehageligt for adskillige vidt og bredt snakkende kommentatorer.

Start overvejelserne med den selvfølge, at der ikke kan gives andre penge ud til indkøb af forbrugsvarer end dem, der er benyttet til at holde den samlede produktion i gang ... men læg lævrigt mærke til den forudsætning, at så må „det offentlige“ holde sine pilfingre borte fra pengeprocessen og f. eks. ikke trække på Nationalbanken eller låne andetsteds mod udlevering af nogen form for gældsbreve.

Det indses umiddelbart, at den arbejdende befolkning ingen som helst fordel har af noget stigende lønniveau, men derimod det modsatte, fordi inflationsprofitternes 100.000-tallige stare kan øge deres forbrug, så der bliver mindre af kagen til resten. I tråd dermed ses ligeledes, at et forsigtigt dalende pengeløsniveau ville give større real løn, simpelt hen fordi profitterne da måtte nedsette

deres forbrug tilsvarende, dog i et vist mål med blik for, at de hidtil beståene sparere ville kunne bruge mere. Men det ville dog give stort overskud.

Men det hele er håbløst, såfremt det offentlige i samarbejde med Nationalbanken beholder adgang til at manipulere med pengevesenets bag, pyntelige gilder som „pengepolitik“ og hvad andet, der kan siges på latin. Der er en sværn at medborgere, som trives mere eller mindre neurotisk af at manipulere med os alle, med at flytte rundt med værdierne fra nogle jomner til andre, hen over hovederne på borgeme og de folk viger kun, billedigt talt, for bayonetterne. Bajonetter her i betydningen oplyste vælgere.

Svend Mondrup.

Spørgsmål til Oluf Sørensen

Oluf Sørensen skriver i sin kronik i Vejen Frem 12.-9., at det ikke forholder sig sådan, at det er ejendommens værdistigning, der giver målet for de fordele, som de pågældende ejere opnår, men at det er ejendommens stigende udbytte, der er lig med de nævnte fordele.

Det er fuldkommen rigtigt. – Men når en mand sælger sin ejendom, som kan give stigende udbytte, ønsker han, som pris, kapitalisering heraf. Han er interesseret i ejendommens værdistigning, mens køberen, som betaler denne pris, er interesseret i ejendommens stigende udbytte. Da der desværre samtidig er spekulation i jord, køber for eksempel landmand en ejendom for at få mulighed for stigende udbytte. Men, han må overveje, om det er tale en stor del af den forventede værdistigning, således at han ikke selv får det fulde udbytte af sit arbejde, trods det, at han har betalt fuld pris for udbyttemuligheden ved købet af ejendommen. Derfor afsværgingen fra landbrug.

Den eneste ufejlbare metode til ændring af dette forhold er fuld grundskyld – i hvert fald begyndende med fuld grundstignings-skyld. Når den unge landmand skal låne penge, kræver långiverne 10-12 pct. i rente, 5-6 pct. plus 5-6 pct. til dækning af inflations-labet. Skal Danmark fortætte som landbrugsland, er det uunngæneligt nødvendigt med fuld grundskyld, hvad der ikke alene standser værdistigningen, men også nedbringer handelsprisen på jord.

Det ser noget mærkeligt ud, når Oluf Sørensen senere skriver,

BØRGE BOSEN
Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2850

HAVE-CHRYSANTHEMUM
30 stik planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest. 20 stik kr. 7,50.
„GYDENDAAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 – Hillerød
(03) 2615 78

at ideen at opkræve grundskyld og ned sætte skatterne tilsvarende er helt uden værdi som middel til at sikre en rationel indkomstpolitik i overensstemmelse med ejendomsretten.

Mt forslag til fuld grundskyld indeholder netop, at vi med grundskylden skal ned sætte skatterne for at „sikre en rationel indkomstpolitik i overensstemmelse med ejendomsretten“ – til de arbejds skabte værdier. Man kunne fristes til at spørge: Hvad skal de penge ellers bruges til, som man opkræver i fuld grundskyld? O. S. skriver i 4. spalte: „De

tiltrækt jubilæumsmiddagen på Venstres hundredårsdag i Aalborg

Hvad var det, der skete i 1870, da de 15 „grundtvigske Venstre“ gik over til de mere „forhørdende Venstre“ og derved dannede „Det forenede Venstre“? Ja, her for 100 år siden dannedes venstrepartienes gode slagord: „på frihedens grund skal folket bygge sin fremtid“.

Men – den tale, overfører Bjerggaard holdt i Fjerfarslev ved mødet for dannelsen af et „Kristeligt parti“ viser, at partiet Venstre har forvaltet denne frihed dårligt.

Som en advarsel mod denne passus, som allerede Estrups regering udnyttede til at erstatte samfundets retsmæssige indtægter „skatterne“ fra at ligge næsten alene på „jordrenten“ til at overføres til stat på arbejde og forbrug, dette som nu tydeligt viser det danske folks og vor nuværende regerings vanskeligheder – nemlig indkomsskatter, for-mueskatter, oms, moms og masser af afgifter, som skaber så mange lovovertredelser, at der ikke engang kan skrives pladsen i vore aresthusse.

Ja, som en advarsel mod denne passus formene Grundtvig, som døde 1872, en menende advarsel til „Det forenede Venstre“ trods dette, at han nu var 83 år. Han skriver:

Frihed, men ikke som lid eller vand.

Lidt strøsalt

forøgede udbyttemuligheder, som skabes ved disse anlæg, giver de bedjge ejendomsbesiddere en arbejdstr indkomst og bidrager derved til forstærkning af inflationen“ Hvorfor kun „forstærkning“? Hvilke andre muligheder er der for at sætte inflation i gang end netop de arbejds frie indkomster, der forstyrrer balansen mellem indtægter og produktion?

Knud Tholstrup.
P. S. Andre arbejdsfrie indkomster er ganske ubetydelige i forhold til dem, der har deres oprindelse i grundværdistigningen.

pest og hunger og „ødeland“, Frihed, men ikke som liv eller bjørn, men kun som „voksene“ menneskeborn, og som den, med sund forstand rimer i øjenforblændelsens land.

Denne advarsel har Venstre, i løbet af de hundrede år, gang på gang svigret ved at gå „på akkord med uretten“, som gamle C. Berg gang på gang sagde, og som også Jens P. Nørhøve og Otto Thorhaug sagde helt op i 1920'erne, således at en dansker skal skaffe 60.000 stemmer for at få en mand i rigslagen, men en tysker kan nøjes med ca. 15.000 stemmer. Vor naturskabte landbrugskejsport er ødelagt, fordi der ikke kan skaffes medhjælp, da administrationen opsluger alt, på de unge og ældre, sammen med det deraf stadig stigende behov for flere og større skoler.

Niels Syanborg.
Vst.

Tanker om et landsmøde

Efter overværelse af landsmødet den 12.-18. september 1970 på hotel „Merkur“ i Viby ved Aarhus har man efter en uge så nogenlunde fordøjet det meste. Det skal straks slås fast, at

Forenings- og kredsmøddelørelser

Meddelelser,
som ønskes optaget i bladet, venligstkommande i håndredaktionen i håndsenes omring

Danmarks Retsforbund, Landsekskretariatet,
Ved Stranden 8, 1061 Kbh. K.
Telf. Alnervia 4641 og 4642.
Kontortid: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket.

Retsforbundet i Nord-

jylland amt
afholder informationsmøde på Park Hotel i Aalborg (ved Kennedy's Plads) tirsdag den 29. september kl. 20.00. Cand. polit. Ole Flygaard taler.

Samme sted afholdes ordinær generalforsamling tirsdag den 20. oktober kl. 20.00.

Efter Generalforsamlingen taler Ib Christensen.
P. b. v.
A. Th. Riemann.

Retsdemokratiskt Forum

Kan „Udbyttedeling af Danmarks fremtidige jordværdistigningen mellem alle danske statsborgere“ gøre Retsforbundet til „den tredje politiske mulighed“?

En diskussion. – Saglig kritik efterlyses. Tirsdag den 6.-10. kl. 19.30 på Hotel „Roar“, Algade 12, Roskilde.

P. u. v.
Bent Strarup.

„Merkur“ var den rene svir, men dette emne skal der ikke lænskes langhalet på, for det var nu langt bedre end „campingmanér“, og prisen påvirkede sikkert ikke mødedeltagerne.

Om „Merkur“ kan der kun siges pæne ting: sengen var god, maden meget lækker og betjeningen super. Blot var kaffen ifølge pålidelig klide under al kritik, men det blev der forhåbentlig rådet bod på ved den store gallemiddag lørdag aften.

Middagen bestod af kalvesteg, som var nok lavede den, men det er som bekendt ikke menuen, men selskabet det kommer an på, og det er jo altid inspirerende at

Vejle amt

Retsforbundet i Vejle amt afholdt offentligt møde i Højskolehjemnets store sal mandag den 21. september. Der var mødt henimod 100 deltagere. Amtsfornanden Sv. A. Gabel bød velkommen. Først talte tidl. landsformand Kr. Kristensen om emnet „Hvorfor har vi krise?“ – Da den forrige trekantregning ophørte i 1960, havde vi ingen inflation, og vi havde et roligt rentiveau, hvor renten kun var det halve af den, den er i dag. – Afviklingen af grundskyldstøvgivningen er årsag til kriserne. Vi har fået moms, kildeskat og en svulmende administration. Vi må have nye jordlove, der opbævrer jordspekulationen og kan medføre skattelettelser.

Derefter talte inv. minister, dr. Viggo Starcke om „Kristendoms og politik“ og han indledte med at sige, at politik skal baseres på retfærdighed. Det er Retsforbundets indsats og kendingsmetode. Abortloven og pornooven har sat en plet på Danmarks navn udenfor landets grænser. Starcke om-talte tidligere tidens jordpolitik i Ægypten og Jødeland. Josets opkøb af jord hos Farao. I 400 år levede jøderne i Ægypten og Gaza og blev til sidst en torn i øjet på den daværende Farao, der udstødte en lov om, at alle jødiske drengebørn skulle dræbes, en svangrskabslov, som Mosses blev reddet fra, og han førte sit folk ud fra Ægypten og skrev i mosebøgerne love for det jødiske folk, baseret på retfærdighed. – Jorden kan ikke sælges for steds. I er kun gæster og indsiddere, står der. Starcke om-talte også Jyske Lov samt Revendow og Grundtvigs indsats for retfærdige samfundsforhold.

Efter kaffen var der diskussion, og heri deltog Svend Gerhaug, Schønemann Hansen, Jørgen Mortensen og Hakon Christensen. Det var et udmerket møde, som bør anminere andre kredse til at gøre noget lignende.

Aalborg storkommune

Alle medlemmer i de nye kredse indbydes herved til ordinær generalforsamling tirsdag den 18. oktober kl. 19.30 hos dovelærere

vere i selskab med retsstatsfolk. Som altid var der liv i taleme.

En, man især husker, er den taler, som så smukt tænkte på demene. – Piger, der holde et velskatsmøde ud, må være af en sær lig kaliber, sagde han, for der bliver sagt en masse sludder (det kan nok ikke være anderledes med en taleid på 3 min.). Men at de skulle være „lukusgyr“, der kun tager med for at agere „legelanter“ for mændene, er for grovt. Disse kvinder er vist med af interesse. – Talen var sikkert vellykket, men virkede på mange som en diskrimination. Dette var også bare et lille eksempel på, hvordan man kan sløse med en taleid på 3 minutter.

Ranne.

Carsten Hestehave, Tinglykke 16, Gug, med flg. dagsorden:

1. Valg af dirigent og stemme-tællere.
2. Beretning.
3. Forlægelse af det revide-rede regnskab.
4. Valg af bestyrelse.
5. Valg af revisor.
6. Opstilling af folketingskandidater.
7. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen festligt samvær, vi får et par stik smørbrød, i øl eller vand samt kaffe – alt for en „fiet“.

At hensyn til serveringen bedes man så vidt muligt anmelde sig senest den 12. oktober på telf. 131524 – 123232 – 161624.

De medlemmer, der ønsker gratis transport til generalforsamlingen, kan få dette – medlemmer, der bor nordtjords, bedes ringe til 172234.

Vi håber på en lige så vellykket generalforsamling som sidste år, der er megen gæstfrihed og god plads i hr. og fru Hestehaves store villa.

Vel mødt den 10. oktober.

P. b. v.
S. C. Gregersen.
/ E. Larsen.

Bornholms amtskreds

Mandag den 5. oktober kl. 20.00 indbydes medlemmer og interesserede til orienteringsmøde hos Eskind Hjorth, „Strandly“ pr. Svanke, tlf. 03996 nr. 8 y.

Amtskredsbestyrelsen.

Koldingkredsen

Bestyrelsen for den ny Kolding opstillingskreds, der omfatter Kolding, Vandrup og Lundskov storkommuner, holdt 16. september møde og konstituerede sig således: Buschauter Sv. Aa. Hansen, formand, ingeniør Helge Bartley, næstformand, disponibel Børge Bundgaard, kasserer, og pens. lærer K. S. Strarup, sekretær.

Den opkrævede Vonsild kreds overgav sin formue på 299,58 kr. til kasserer E. Bundgaard.

Sv. Aage Hansen havde modtaget 8 nye indmeldelser og nogle kontante bidrag til arbejdet.

K. S. Strarup.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller:

VEJEN FREM

☐ Aarsabonnement 62 kr.,
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæl kryds ved det ønskede

Navn

Sølling

Postadr.

Tryksag

Kan
medtages
aftryk
i postbrev-
kasserne

56

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,
2100 København Ø.

Sommerfestival

Efter de sidste ugers pres-seomtale af „Det ny Samfund“'s lejr i Thy har man nærmest på fornemmelsen, at det hele har været eet stort flop. Politiets hashaktion mod lejren, tyverier af store beløb, besættelsen af Hjarde-mål kirke m. m. Krydret med negative udtalelser fra skuf-fede lejrdeleger. Det ville være synd, om dette indtryk skulle blive stående som en-degyldigt.

Da jeg kom til lejren, ca. en uge efter åbningen, dum-pede jeg lige ned i ét af de første fællesmøder overhove-det, og ved dette herskede en meget positiv ånd m. h. t. løsning af alle de problemer, der hobede sig op. At fælles-møderne så senere udviklede sig til spørgsmål om petites-ser, er der nok ikke noget at sige til, eftersom forskellige arbejdsgrupper blev indsat til løsning af de problemer, der i første række trængte sig på, og derfor kunne man-ge af de senere diskussioner nok synes ørkesløse. Et af de spørgsmål, der (vist nok) aldrig blev løst, var småbo-dernes enorme avancer. Da der var flere kilometer til nærmeste købmandshandel - (endsige nærmeste mikro-makro-butik) - røg priserne i vejret, og det blev dyrt at leve, hvis man skulle have nogenlunde sund mad. Men dette opvejedes tildels af den „gratis bespisning af fat-tige“, som af og til fandt sted. Endelig kunne man al-tid bede om mad hos dem, der havde nok.

Hvordan gik det så med at danne et „Nyt Samfund“, vil nogen måske spørge. Det er et faktum, at der ingen ste-der var sagt eller skrevet noget om, at vi skulle danne et nyt samfund. Det var slet ikke målet. Måske var vi kommet et skridt på vejen mod et nyt samfund, hvis vi ikke havde haft „Det Gamle Samfund“'s pengesystem at

eller alle de store CF-telte, hvor der var masser af folk. Ivrige efter at komme i snak. „Selv „turisterne“ blev budt inden for de fleste steder, men mange var for angst for at nærme sig „dyrene i zoo“; de nøjedes med at se, hvor-dan vi boede, hvad vi spiste o. s. v. Nogle tog dog mod til sig, nærmede sig og fandt ud af, at vi også var mennesker, som bare ville have det rart på en ny måde.

Vi havde det godt - vi havde det dejligt, mange af os, ja, de fleste af os, vil jeg påstå, og det var derfor, vi var kommet. „Det Ny Samfund“ tog et prisværdigt ini-tiativ, og jeg håber, at det løber nogenlunde rundt (el-lers har de jo stadig kæmpe-grunden i Frøstrup), således at planerne for næste år (køb af en ø og påfølgende festival) kan lade sig reali-sere.

Søren Bjørn.

Forslag til ny overenskomst - FORAN OVERENSKOMSTFORHANDLINGERNE:

Arbejdet skal være en rekreation, enhver anstrengelse er forbudt, og den, der sveder under arbejdet, skal fyres omgående.

§ 1.

Arbejdet begynder kl. 9. Før arbejdets begyndelse skal der serve-res øl og smørrebød. Kl. 16 er det fyraften, og inden arbejderne forlader pladsen, skal formanden takke hver enkelt for dagens gode indsaets.

§ 2.

Arbejderne skal hentes og bringes i firmaets vogne, dog kan der gives dispensation, hvis firmaet betaler arbejderne egen bil.

§ 3.

Bliver en arbejder fuld på arbejdspladsen, skal formanden køre ham hjem og sørge for, at pågældende kommer i seng.

§ 4.

Fra kl. 11 til kl. 14 er der middagspause.

§ 5.

§ 6.

Fra kl. 14 til kl. 15 er der kaffetrafel, og under dette skal firmaet sørge for underholdning, f. eks. ved at antage et passende antal kvin-delige kantinehjælpere. Endvidere skal der serveres likører og cognac efter behag.

§ 7.

Den, der sover i arbejdstiden, må ikke vækkes, da dette vil med-føre en følelse af forjægtethed.

§ 8.

Toilettet må ikke benyttes i pauserne, dette besørges i arbejds-tiden. I akutte tilfælde kan pauserne benyttes.

§ 9.

Vil én af firmaets folk gifte sig, skal firmaet betale brylluppet og hvad dertil hører, samtidig med at alt arbejde indstilles i 3 dage.

§ 10.

Ved den efterfølgende skilsmisse skal firmaet betale alle regnin-ger, såsom sagfører, underholdsbidrag etc.

§ 11.

Nygifte må ikke beskæftiges over 2 timer om dagen, idet de skal have kræfterne i behold til søgtesfællen.

§ 12.

I tilfælde af fødselsdag, barnedåb o. l. skal firmaet sende en depu-tation til pågældende arbejder, ligesom der bør medbringes en anse-lig gave.

PS: På sådanne dage arbejdes der selvfølgelig ikke!

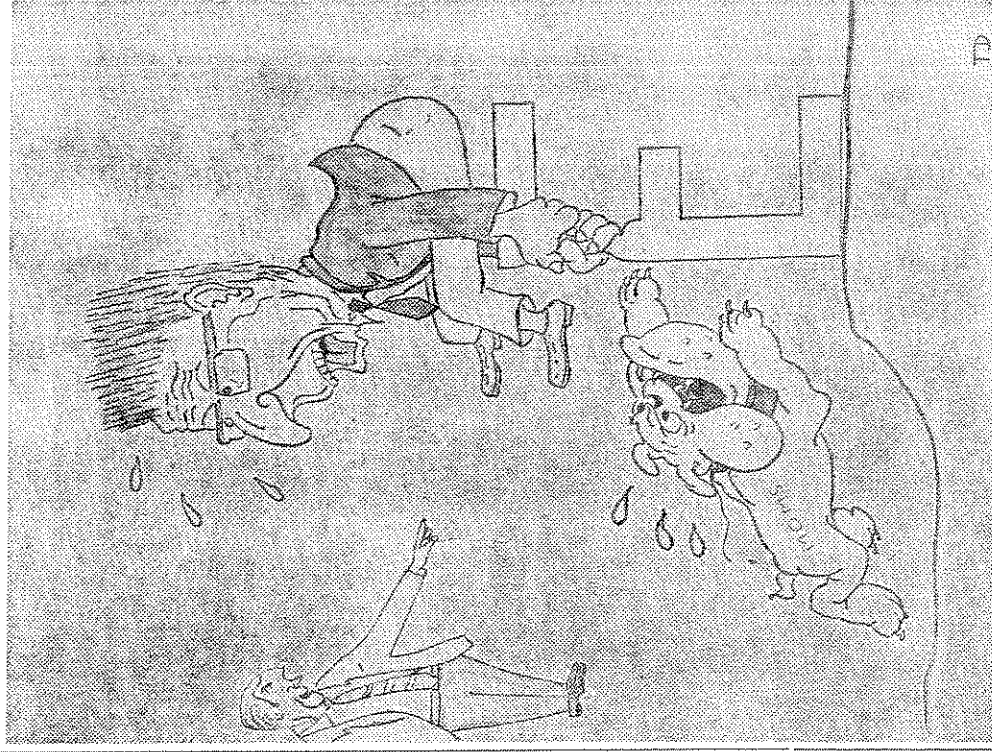
§ 13.

For at få yngre medarbejdere, lærlinge og ungarbejdere til at ind-tage en positiv holdning til virksomheden, skal der afholdes mindst 2 baller om ugen, hvortil der naturligvis skal være vand og øl, som firmaet betaler.

VEJEN FREM

RETPOLITISK UGEBLAD

36. årgang - Nr. 39 - 26. september 1970

I disse prisstop-tider: Undskyld hr., er den køter rabies-vaccineret?

Ynkeligt

Det er en ynkelig rolle, den danske regering optager i på Verdensbankens møde i Køben-havn i disse dage, sagde Retsforbundets formand Ib Christensen i en tale på Korskrøen ved Esbjerg den 21. september. Han tilføjede:

Med den gældssætning til udlandet, som den nuværende regering og dens forganger har bragt landet i, er det måske forståeligt, at man modsætter sig friere valutakursfastsættelser af angst for øget inflation.

Hvis kronen er moden til deva-

luering, er det indtil tid kun at trække pinen ud og kan endda fremme en skadelig spekulation mod vor valuta at klynge sig til et forældet internationalt betalingssystem som redningsplanke for kronen, der er udhulet af mange års forfæjlet og uansvarlig økonomisk politik.

Dertil kommer den grove uretfærdighed som en forkert kronkurs er mod eksporterhvervene, sagde Ib Christensen, som sluttede med at opfordre regeringen til at støtte Vestysklands bestræbelser for friere valutakurser, der kunne blive et velegnet træk mod internationale pengespekulanter.

DANMARK OG EEC: - et afgørende forhold

Det er egentlig lidt uretfærdigt at det, som tidligere fremhævet med alle de angreb der har været i „Vejen Frem“, er i høj grad rettet mod økonomi- og markedsminister P. Nyboe Andersen, fordi han så uforbeholdent meddelte i Bruxelles, at Danmark uden noget forbehold søgte om medlemskab i EEC, for det er jo ikke rigtigt. Nyboe Andersen fremførte ganske vist ikke, som tidligere, at Danmark kun var interesseret i et medlemskab, hvis Storbritannien også blev medlem.

Ministeren véd sikkert meget godt, at modviljen i England med hensyn til engelsk deltagelse i EEC er voksende i en sådan grad,

KORT SAGT

Tilgiv dine fjender, der er intet, der ærgrer dem mere.

(- Oscar Wilde).

☆

Hvis enfoldighed er en velsignelse, hvorfor er der så ikke flere lykkelige mennesker?

(- „Farnand“).